

Uge 14:

Triobanen har nu været åben i næsten 3 uger med greens og tees. En golfrunde slider i denne tid lige så meget som ca. 65 runder i august, hvorfor vi prøver at tage så meget højde for dette som muligt.

Mange har kommenteret flagplaceringerne, da vi har sat dem i forkanten alle sammen for netop at modstå den megen slid/stress på græsset. Der er så småt ved at komme vækst i græsset, hvorfor hele greenen nu er taget i brug med flagplaceringer.

Vi bruger ligeledes samme principper mht. teesteder/teemarkeringer.

Flagplaceringer er der altid megen diskussion omkring, men fra greenkeeperens synsvinkel prøver han altid at sætte flaget mest muligt hensigtsmæssigt ud fra de mange faktorer, som spiller ind. Mest udfordrende er hvis en green er meget kuperet og lille, fordi sliddet så sker på de samme steder. Parken 8 er et godt eksempel på, hvorfor man som greenkeeper IKKE ønsker et sådant design af en green. Når vi i VGC får greenhastigheden op på over 9, er det meget vanskeligt at finde nok flagplaceringer på 5-6 greens, og kommer vi op på en hastighed omkring de 11 er disse greens umulige at spille på.

Mht. sliddet på greens er der også altid megen snak omkring nedslagsmærker. Hvis man IKKE kan se noget mærke efter opretning af sit nedslagsmærke "heler" græs og nedslagsmærke på ca. 2 dage, når der er god vækst i græsset – fra primo maj og frem. Hvis man derimod efterlader "bar" jord, så er der et "ar" eller mærke i ca. 2-3 måneder. Det bedste råd omkring oprettelse af nedslagsmærker er derfor, at man prøver at trække græsset ind mod midten ved at "lukke" pitchforken – i klar modsætning til den anden bevægelse, hvor man trækker jorden op til overfladen så græsset ender under jorden.

Der arbejdes på en video, hvor den optimale teknik vises.

Her på billedet kan man tydeligt se, hvorfor vi her i starten af sæsonen har placeret flagene i forkanten. Antallet af oprettede nedslagsmærker taler for sig selv:

